

عنوان مقاله:

ارزیابی ریسک محیط زیستی فاز احداث و بهره برداری منطقه نمونه گردشگری دکانان بانه

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پاک (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

وحید امینی پارسا - دانشجوی دکتری برنامه ریزی محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، ایران

فرشته عزیزی آبادی - کارشناس ارشد برنامه ریزی محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، ایران

اسماعیل صالحی - دانشیار گروه برنامه ریزی، مدیریت و آموزش محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، ایران

صمد حاجی محمد امینی - کارشناسی ارشد بازاریابی گردشگری، دانشگاه علامه طباطبایی، ایران

خلاصه مقاله:

صنعت گردشگری یکی از گسترده ترین و متنوع ترین فعالیت های اقتصادی جهان در قرن حاضر محسوب می شود که گسترش آن می تواند تغییراتی را در شرایط طبیعی منطقه ایجاد نماید. در واقع فعالیت های گردشگری نیز مانند سایر طرح ها پروژه های عمرانی همواره برای محیط زیست با تهدیداتی همراه بوده است و واجد ریسک های محیط زیستی فراوانی بر محدوده تحت تاثیر خود می باشند. لذا روش ارزیابی ریسک محیط زیستی می تواند یک ابزار مهم در مطالعات مدیریت محیط زیست و کاهش مخاطرات و رعایت اصول توسعه پایدار تلقی گردد. در پژوهش حاضر، به منظور برنامه ریزی و مدیریت توسعه ی گردشگری، ارزیابی ریسک جنبه های محیط زیستی منطقه نمونه گردشگری دکانان بانه در دو فاز ساختمانی عملیاتی صورت گرفت. همچنین به منظور شناخت دقیق و علمی ریسک های موجود، خطراتی را که موقعیت طبیعی منطبق برای فعالیت های تفریحی ایجاد خواهند کرد، شناسایی و بررسی گردید. محاسبه سطح ریسک در منطقه نشان می دهد که 63.6 درصد ریسک های محیط زیستی فاز ساختمانی در سطوح متوسط و اندک قرار داشته و فقط 2 مورد از ریسک ها در سطح ریسک بالا (H) هستند که مربوط به تغییر شکل زمین و بافت خاک است. فعالیت های منجر به ریسک در فاز عملیاتی نیز نشان می دهد که فاز بهره برداری فاقد ریسک های با سطح بالا و قابل توجه (S و H) است و حدود 67 درصد سطوح ریسک در سطح متوسط (M) قرار دارند که عمده ترین آن ها مربوط به بخش پسماند و فاضلاب است. نتایج حاصل ارزیابی ریسک مخاطرات طبیعی نیز بیانگر آن است که ریسک های ناشی از خطرات طبیعی موجود در محدوده مطالعاتی، از نوع قابل توج بالا نیست. همچنین لازم به ذکر است که انجام مطالعات ارزیابی توان اکولوژیک در منطقه و سعی بر مکان یابی تاسیسات گردشگری در محدوده هایی کم شیب و با پوشش گیاهی ضعیف، در نظر گرفتن حریم های ایمن نسبت به محدوده سیل خیز گسل های فعال، از جمله راهکارها و تمهیدات قابل توجه برای کاهش و کنترل ریسک های منطقه است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی ریسک، گردشگری، مدیریت محیط زیست، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/691571>

